

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

CONFERENCE:

Le sens de l'initiation

(Sensul inițierii I)

CD 5024FR (I+II+III)

CD 2 – Isis dévoilée

(Isis dezvelită)

Data: 21 martie 1976

Durata: 47'17"

TRACK 1

Acum, iată. Dar fiind că este ultima conferință – vorbesc de Videlinata, pentru că dacă există niște bieți nefericiți care nu știu ce să facă și care vin la Bonfin ca să fie din nou sâcâți, atunci asta nu va fi ultima conferință. Dar dacă există oameni suficient de îmbogățiți și puternici și inteligenți, este ultima, va fi ultima conferință.

Și cum eu sunt întotdeauna, întotdeauna, întotdeauna inspirat de un gând, doar unul – nu două, nu trei: cum să vă fiu util, asta mă muncește, îmi dă bătaie de cap, în ce fel, în fiecare conferință, să vă aduc ceva care nu există în celelalte – mereu ceva nou... Nou, nou, nou, s-a săturat lumea de atâtea noutăți, de atâtea lucruri noi... Ei da, dar lucrurile mele noi, sunt atât de utile, pentru a vă transforma, a vă ameliora, a vă schimba, a reînvia, a vă diviniza. Aceasta este latura nouă, pentru mine. Restul nu mă interesează, noutățile care îi îmbătrânesc pe oameni. Ei sunt tot timpul în așteptare de noutăți și îmbătrânesc. În timp ce, cu lucrurile noi pe care le veți auzi stând în preajma mea, veți întineri. Iată deci, o mică diferență.

Și despre ce e vorba acum ? Eeei, de un lucru pe care, dacă îl înțelege bine, bine, bine, omul nu mai poate rămâne la fel. Este obligat să se transforme, să se amelioreze, să se întărească. Este formidabil ! Dar ce este ? Un adevăr - din nou un singur adevăr. «Și de ce țineți așa de mult la adevăruri ?» Aaa, pentru că sunt foarte influențat de Evanghelii, de Iisus. El spunea: «Cunoașteți adevărul și adevărul vă va elibera.»

Pentru a te elibera, a deveni liber, trebuie să cunoști adevărul. Altfel nu veți fi niciodată liberi. Iisus a spus-o și eu nu vreau să discut acum. De vreme ce a spus asta, El știe mai bine ca noi că este adevărat.

Dar despre ce adevăr vreau eu să vă vorbesc ? - dat fiind că adevărul conține multe adevăruri și că toate adevărurile care sunt adevăruri – mii, milioane – sunt ca niște mici celule într-un organism, care e adevărul. Deci, adevărul complet, adevărul care sintetizează tot, care rezumă tot, pe acela încă nu îl putem cunoaște. Noi putem cunoaște doar adevăruri, adevăruri care ne apropie din ce în ce mai mult de acest mare adevăr care ne va elibera definitiv.

Iată de ce sunt multe adevăruri și există doar un adevăr - dar un adevăr care este făcut din toate celelalte adevăruri, (care) sunt ca niște mici particule. Și atunci ce am făcut eu până acum ? Până acum v-am prezentat adevăruri, adevăruri, adevăruri, atât de numeroase și de diferite, care se refereau când la lumea spirituală, (când la) lumea astrală, la lumea fizică, la lumea cauzală... Sunt atâtea adevăruri, o cantitate de neînchipuit ! Ei da, dar trebuie totuși să ajungem până la marele adevăr care îmbrățișează (tot)... ca organismul uman, care, priviți, este o unitate făcută din multe unități. Deci, toate aceste unități, reunindu-se, formează o unitate. Deci adevărurile care sunt mici unități trebuie să se reunească laolaltă pentru a constitui marea unitate, adică marele adevăr, adevărul absolut, pe care nu îl putem cunoaște. Și în felul acesta, în Inițierile din Egipt, pe care vi le-am prezentat pentru prima dată pe 14 martie - această imensitate, această frumusețe, această măreție, această putere, care era ascunsă în Inițierea egipteană - v-am vorbit de Isis. Isis, pe care trebuia s-o vezi

goală, nudă și să nu mori. Ei da, dar Isis reprezenta Natura, Adevărul, dar ea era îmbrăcată. Pentru a o putea vedea goală – adică a-i scoate straietele – și cum sunt multe straiete... (ca în trecut, știți că bunicile bătrâne, femeile, aveau haine peste haine. (Lucrul acesta) a fost prezentat într-o zi într-un film, tot scoateau haine și încă mai ramânea ceva de dat jos. Era formidabil, ce cantitate de haine ! Așa era. În timpurile noastre, femeile nu au nimic de dat jos de pe ele. Nu au nimic. Este o nouă epocă. S-ar zice că se apropie de Inițiere ! S-ar zice, dar nu e sigur ! Dar e adevărat, mergeți să vedeți, nu mai au nimic (pe ele). Dar înainte vreme... râdea lumea în sala de cinema, când a văzut asta. Și fiecare haină avea un nume special. Eu nu le-am reținut. Dar printre voi sunt unii care cunosc numele acestor piese de îmbrăcăminte. Iar acum nu mai este îmbrăcăminte. Doar o rochiță ușoară și pe dedesupt, nimic. Numai să nu fie vânt ! Sunteți mirați ? Dar e adevărat, ce vă spun. De altfel vor fi din ce în ce mai multe așa, și într-o bună zi, nudismul ??? integral va fi pe întregul Pământ. Ei da, zic unii, de ce să te îmbraci ? Toți vor fi goi ca niște viermi. Oare așa va fi ? Eu nu cred. Nu cred. Vor fi asemenea lucruri pe ici, pe colo, dar nu toată omenirea... totuși mai e și iarnă ! Dacă n-ar fi iarnă, aș înțelege ! Cineva l-a întrebat pe un nudist: «Cum faci să devii nudist ?» «Nu faci nimic, așa vii ! » Și e adevărat. Așa venim. E adevărat. Ca un vierme.

Și acum, ca să vă aduc spre (la) un alt adevăr - cu adevărat veridic – am să continui. Deci, asta dovedește că noi, noi suntem, la fel, îmbrăcați în haine. Corpul fizic. Ce este corpul fizic ? Este un palton pentru Polul Nord. Toți cei care locuiesc la Polul Nord au paltoane groase, din piei. Și acum, ce este corpul eteric ? Corpul eteric este, cu siguranță, vesta. Și apoi, ce este corpul astral ? Ooo, trebuie să fie jiletca. Și apoi, ce este corpul mental ? A, trebuie să fie cămașa. Și ce este apoi, corpul causal ? O, trebuie să fie maieul. Și apoi ? Apoi suntem goi.

TRACK 2

Iată deci că ființa umană nu se cunoaște (pe sine), pentru că este îmbrăcată, este camuflată, este încotoșmănată. Cum vreți să se cunoască atâta timp când încă nu

este... Să cunoști adevărul gol gol, înseamnă să mergi până la planul divin, sus, la planul cauzal, budhic și atmic. De aceea, când elevii, discipolii reușeau să urce, să urce, să urce până în vârf, Isis se dezgolea atunci în fața lor, adică se arăta așa cum este ea în realitate, în regiunile sublime. Pentru că acum spunem: «Natura, o cunosc.» Ei bine nu, ea este îmbrăcată. Nu cunoaștem Natura ! Trebuie să scoatem acele veșminte: pământul, copacii, munții și să vedem îndărătul lor corpul eteric. Corpul eteric, care este viața, sunt vibrațiile, emanațiile, care nu se văd. Deci am rămas la palton, asta cunoaștem. Iată ce se explica în Inițieri. A o vedea pe Isis dezgolită, nudă însemna să vezi Natura așa cum este ea în regiunile sublime, fără veșminte. Pentru că toate acestea sunt haine. Iar apoi, corpul... un alt veșmânt, încă o iluzie, încă alte iluzii... Pentru a găsi adevărul, trebuie deci să îndepărtăm toate iluziile, toate veșmintele, toate învelișurile. Priviți cât este de simplu, de limpede. Și când am înțeles asta, suntem deja pe calea cea bună. Veți vedea acum. Așadar, de ce îi instruiam pe discipoli, spunându-le: «Sunteți înveliți în haine, în carapace, în corpuri diferite, care vă împiedică să vă vedeți, să vă simțiți, să vă înțelegeți și să vă vedeți așa cum sunteți.» ? «Sunteți o splendoare, o imensitate, o lumină, dar nu vă vedeți așa. Vedeți printr-o oglindă deformantă și vă spuneți: «Vai, ce urât sunt ! Ce hâd sunt ! Ce dezgustător !» Odată, o fată s-a dus la un preot să se spovedească, zicând: «O, părinte, am un defect, am un defect: mă privesc în oglindă tot timpul, fără încetare și mă văd frumoasă. Ce păcat, ce crimă !» « A, nu, nu, nu, fata mea, asta nu e o crimă, e o greșală !» (Fata) nu prea era (cine știe ce).

Din acest fapt, de a nu ne putea vedea – nici unul pe altul și nici pe noi înșine – de acolo vin toate erorile, toate greșelile în viață. Facem multe prostii, multe stupidenii pentru că nu am văzut, la cealaltă ființă, urâtenia sau frumusețea ei. Vedem doar învelișurile. Și de aici vin multe, multe nenorociri. Multe, de neînchipuit, incalculabile. De altfel mulți tineri au descoperit asta; tineri care sunt dezamăgiți, care credeau un lucru, iar apoi persoana se dovedea a fi altfel. Numai asta este în viață: decepții, mâhniri... pentru că învelișurile te împiedică să vezi când partea bună, când partea rea.

Iată deci asupra a ce se opreau Inițiații. Iată lucrul cel mai important. Încercați să mă ascultați cum n-ați făcut-o niciodată. Dacă vreți, vă pot lăsa un minut de meditație.

Iată ce propovăduiau ei în Inițieri:

Întrucât îmi amintesc cum era, vă revelez multe lucruri care se petreceau acolo. Marii hierofanți revelau că ființa omenească este constituită, construită ca Natura, ca Dumnezeu, ca Universul, cu corpuri, cu carapace, dar, în interior există un Spirit, o Scânteie, o ființă indestructibilă, nemuritoare, eternă, atotștiutoare, atotputernică, Dumnezeu însuși. Și că dacă înțelegea acest lucru bine, bine, bine și dacă îi dădea, numai lui, tot ce cerea și făcea sacrificii, renunțări, tot felul de abținente, pentru a-l mulțumi, a-i da ce cere, atunci omul devenea o divinitate. Ei da, dar ca toate aceste lucruri să fie clare, clare, clare, sunt obligat să vă explic că această ființă, care este nemuritoare, care este Lumină pură, ce cere ? O, ea cere doar să fuzioneze cu Creatorul. Ea vrea să se întoarcă, să intre... să vibreze la fel cu El. Prin bariere, prin carapace ea este împiedicată. Ea vrea să se topească, iar omul nu știe asta: că există în el ceva care vrea să fuzioneze și că nu-i dă niciodată satisfacție. În timp ce celelalte lucruri - alte nevoi, alte tendințe – să se lege de Infern, să se lege de Natură, să se lege de femei, de pietre, cu animalele - toate aceste nevoi le satisface, dă curs tuturor acestor înclinații, în afară de aceea de a se fuziona cu Creatorul. Și cum Inițiații explicau că această ființă din noi pe care o avem toți nu cere decât puritatea absolută, frumusețea absolută, lumina absolută, adevărul absolut și libertatea absolută, ei bine, nu facem nimic ca să mulțumim această ființă. În timp ce ei lucrează; elevii lucrează asupra acestui lucru. Și v-am arătat prin ce mijloace îi aduceau până acolo, prin ce încercări, ce suferințe... chiar punându-i să umple butoaie sparte sau să urce greutăți și tot felul de lucruri în vârful unui deal și acolo ele cădeau din nou. E ceea ce ați citit în mitologie: suferințele, ispitele (încercările) lui Tantal. Și așa mai departe. (Acestea)

erau rămășițe culese, rămase din ceea ce se petrecea în Inițieri. Toți acei scriitori, ca Apuleius, ca Pophyre, ca Jamblicus. Jamblicus a scris o carte despre Mistere. Și alții, de asemenea, care le menționau, ca Diodor din Sicilia sau ca Platon, ca Pitagora, ca Apollonius din Tyana, Orfeu și alții, care conduceau țări. Li se explica, deci, că dacă lucrau pentru a satisface acest Spirit care cerea să se fuzioneze cu (Dumnezeu), atunci erau pe drumul cel bun. Ei da, dar lucrul acesta era cu bătaie mai lungă. Ei le explicau asta: toate celelalte lucruri, nevoi, necesități, ispite, pofta, care se găsesc foarte, foarte jos, chiar satisfăcându-le, nu există rezultate, consecințe în viitorul îndepărtat, totul se dezagregă, se șterge, piere, totul este temporal și trecător. Și explicau, de asemenea, că ceea ce doreai, cereai, ce gândea este o realitate absolută în celelalte regiuni, dar nu aici. Ei explicau că tot ce gândiți, tot ce doriți se realizează deja într-o lume subtilă, în lumea eterică, dar aici, în planul fizic, nu există nimic. De aceea, oamenii, care sunt neștiutori în această privință, când gândesc lucruri sublime, văd că nu s-a realizat nimic în planul fizic și renunță. «Nu, nu, nu. Eu vreau să am ceva real, în loc să mă ocup de fantasmagorii, în gând, în sentiment... Nu sunt prost ! » Dar iată că Inițiații revelau adevărul. Ei spuneau: «Tot ce gândiți se realizează, chiar în planul fizic, într-o zi. Numai că trebuie timp, mult timp, ca aceste particule pe care le-ați emanat, care sunt de o subtilitate absolută, să coboare în celelalte regiuni, să devină mai condensate, mai dense, încât devin aproape tangibile și iată, într-o zi, în planul fizic, s-a realizat exact ceea ce ați gândit; ceea ce ați gândit a devenit tangibil. Iată învățătura lor.